

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1761-07-22)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1761-07-22)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 322. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000152.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

22. Juli 1761.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN.

Ædle, Høistærede Herr Secreterer.

— — Mit forige Brev af 11. Iulii er vel rigtig tilstede kommet, hvorudi ieg gav mig Frihed at bemøde Hr. Secretereren med mine Commissioner paa Ehrenpreuses Auction. Tviler ikke paa, Han derudinden seer paa mit beste, baade at være sparsom og resolut til rette Tid, og jo ikke let lader Rudbeks Atlantica for et hundrede Dlr. Km. eller to mere gaae bort fra mig, siden det er saa complet et exemplar. Skulde min Herre frygte for at faae credit paa auctionen, skal ieg forud remittere noget, saa snart ieg derom bliver paamindt. Er der nogen god Bog, som Hr. Secretereren for sig haver Lyst til, da vær saa god s. 323at kiøbe den for min Regning og behold den paa Afslag i provisionen.

Vidste ieg, der var noget godt Kart over Estland at faae, torde ieg vel anmode vor Minister eller Hr. Koustrup derom. Men nødigt vilde ieg gjøre det, om ieg enten skulde faae Ney, eller kanskee erholde noget ordinairt Kart over Lifland, hvorpaa Estland og findes; thi af saadane baade ældere og nyere har ieg nok. Men det, ieg vilde have, skulde være meget speciel over Estland og med Flid giort, af hvilket Slag man vel skulde troe, der maatte være nogen giort, medens Sverige havde dette Land.

Af Hr. Faggot kunde ieg forud ikke spaae mig andet Omdøme om mit Kart, al den stund den gode Mand vel ei har sønderlig Smag for den gamle Historie, og derfor ei kan holde saadant Arbeid Møden værdt. Ikke desmindre havde ieg gjerne ønsket at faae vide nogle af de betydeligste Feil, som kanskee endnu kunde rettes; det er just derfor, ieg underkaster det kyndige Mænds Censur. Ieg vil gjerne troe, at noget derpaa ikke vel kan læses; thi Kobertrykkeren har skilt sig alt for ilde ved de første Prøve-Ark. Kan Min Ven selv ved god tid og Leilighed give mig nogle Erindringer til Kartets Forbedring, skal det være mig kiært.

Saasnart Herr Strøm¹ gjør Alvor af at lade trykke sin Catal. Numism., vilde ieg gjerne prænumerere paa 3. à 4. Exemplarer, hvorom ieg tilforn har skrevet. Ieg vidste ikke før nu, at den Catal. over Ehrenpr. Bibliotek var mig tilsendt fra Hr. Strøm, hvorfor den gode Mand paa det venligste bør hilses og takkes. Fra Hr. Koustrup har ieg ikke faaet nogen Ting tilsendt, uden alene en Catal. over alt, hvad som findes trykt i de Svenske Bogtrykkerier over hele Riget. Skulde han have tiltænkt mig noget andet, da har ieg ikke faaet det.

Ieg begynder nu at længes efter at faae see Ingvars Saga trykt, og approberer ganske meget endog de sidst s. 324meddelte Betænkninger om Runerne og Runstenene. Hvad den anden Sag angaaer, som Hr. Secretereren proponerer, da omendskiønt det ikke skulde fattes paa min Villie at gjøre dertil, hvad ieg kunde, ieg og meget vel kiender min Herres Merita in rem literar. Septentrionis nostri, seer ieg forud, at det paa nærværende tid neppe skulde lade sig gjøre; Man prætenderer hos os, foruden andre bevægende Aarsager, et hos publicum mere bekiendt Navn og Merita, mere anseelig Charge, Formue til at udføre Standen &c. Alt dette kommer vel med tiden, da man tillige bør passe paa den beleilige Tid. Men Spørgsmaal, om ogsaa Sagen i Fremtiden blev giørlig, om den da kunde bringe nogen Nytte med sig, om den ikke snarere skulde have skadelige Følger? Min Ven kiender vel selv Verden, dens Ondskab og Mistanke, som ieg holder for, et klogt Menneske, saa vidt mueligt, maae flye, eller i det mindste ikke paadrage sig, før man er i Stand til at vise sine Gierningers gode Grund. Imidlertid kan Han forsøke sig, at ieg ikke forsømer, ved mindste gode Tilfælde, at foredrage Min Herres merita imod mig og begges Fæderneland, Gud give ieg saaledes kunde bane Veien til noget angenemt¹. Vi maae nu først see, hvorledes det andet og mere betydelige Forehavende falder ud, Gud give Lykke og beste Raad.

21*

Det Raad, Hr. Secretarien giver mig, at søge et Kart over Blekingen hos Barnekow², er ganske got, men ieg er ræd, den gode Herre bliver alt for frygtsom at tiene mig i dette petito. Det, som ieg nu indstændigen vil have Hr. Secretereren om bedet, er, at Han med første Post vil sende mig det Kart over Halland, som Hr. Cancelli Raad Berch har regaleret mig med; de øvrige Sager kan giemmes, indtil der bliver noget mere at oversende. — —

Ieg condolerer over Hans kiære Farbroders Død. I s. 325vor Familie er for kort siden bortdød Secret. Klarups¹ Fader Hr. Fint², og min Svoger Bechmans³ gamle Moder, som efterlader sine børn anseelige Midler.

Hr. Etats R. Hielmstjerne beder hilse, og ønskede, at Hr. Secretairen kunde forskaffe hannem en Disput., som er holden i Åbo af Pryss og Tengblad de Irruptione Svecorum in Holsatiam duce Torstensonio. Er den at faae for Penge, vilde ieg og gjerne have et Exemplar. Ieg skulde øg ved Leilighed have 3die Tomen af Dalins Historie, som Hr. Berch beretter mig være udkommen. Kan vi aldrig vente mere af Wessmans Skaanske Handlinger, eller Bergii Sager? Wessmann i sine Handl. p. 32. melder, at Fru Elline Gøjes Jordebog af 1552. findes i Kongl. Bibliot. i Stokholm. Skulde Min kiære Herre faae Leilighed at erkyndige sig om dette Verk, da gjør Han mig en sædvanlig tjeneste, om Han lader mig vide, hvor stort det er, og om ieg kunde gjøre Haab om at faae engang en Afskrift deraf⁴. — — Med det første kommer en ung Adelsmand herfra til Stokholm for

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

at see sig noget om, uden tvil bringer han Brev med sig til Hr. Secretereren fra Etats R. Klevenfeld; kan min Herre give hannem nogen gode adresser og connoissancer, skeer mig en Fornøielse, som med største Tilgivenhed forbliver

Ædle, Høistærede Hr. Secretererens
ydmyge og oprigtige tiener
I. Langebek.

Khavn d. 22. Iidii 1761.